Talous ja verotus
Lauri Lehmusoja

28.4.2021

Valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

HE 37/2022 vp - Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tuloverolain 93 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

EK kiittää kuulemispyynnöstä. Lausuntonamme esitämme seuraavaa.

EK kannattaa esitettyä lakimuutosta.

Hallituksen esityksessä todetusti liikennepolttoaineiden ja muun energian hinta on noussut merkittävästi viimeisen vuoden aikana. Hinnannousun vaikutusta on mahdollista kompensoida verovelvollisille eri tavoin.

Esitetyssä väliaikaisessa lainmuutoksessa on tarkoituksena suunnata kompensaatio niille henkilöille, jotka tarvitsevat autoa asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. Matkakuluvähennyksen enimmäismäärän korotuksen kautta kompensaatio kohdistuu myös julkisia kulkuvälineitä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin käyttäville henkilöille. Halvimman kulkuvälineen käyttämisen vaatimus jää ennalleen, eli jatkossakin vähennys myönnetään julkisen liikenteen kustannusten mukaisesti, jos työntekijällä on mahdollisuus käyttää matkaansa joukkoliikennevälineitä. EK pitää tehtyjä valintoja perusteltuina.

Menettelynä matkakuluvähennyksen muuttaminen ehdotetuin tavoin lainmuutoksella osin takautuvasti on poikkeuksellinen, erityisesti kilometrikohtaisen vähennyksen osalta, jonka tavallisesti määrää Verohallinto vuosittaisella päätöksellään. Polttoaineiden viimeaikainen hinnannousu on kuitenkin ollut myös harvinaisen voimakasta ja äkillistä, joten ehdotuksessa valittua menettelytapaa voi pitää perusteltuna.

Asunnon ja työpaikan väliset matkakulut ovat tosiasiassa suoraan työssäkäynnistä johtuvia kustannuksia, joiden laajahko ja riittävässä määrin todellista kustannustasoa vastaava vähennysoikeus on perusteltua nettotulon verotuksen periaatteen, työvoiman alueellisen kohtaanto-ongelman lieventämisen ja työntekoon kannustamisen näkökulmista. On siten tärkeää, että voimakkaasti kohonneet kustannukset otetaan kohtuullisessa määrin huomioon vähennyksen kilometrikohtaisessa arvossa ja enimmäismäärässä, kuten nyt on esitetty.